

“मीठे बच्चे – तिमीलाई अब शान्तिधाम र सुखधाम जाने सहारा मिलेको छ । तिमी बाबालाई याद गर्दै -गर्दै पावन बनेर कर्मातीत भएर आफ्नो शान्तिधाम जान्छौ।”

प्रश्न:- बाबाको स्नेह कुन बच्चाहरूलाई मिल्छ? बाबाको प्रत्यक्षता कसरी गर्नेछौ?

उत्तर:- जो बच्चाहरू बफादार, सेवाधारी र धेरै मीठा छन्, कहिल्यै कसैलाई दुःख दिदैनन्- यस्ता बच्चाहरूलाई बाबाको स्नेह मिल्छ। जब तिमी बच्चाहरूको आपसमा धेरै स्नेह रहन्छ, कहिल्यै पनि भूल हुँदैन, मुखबाट दुःख दिने बोली निस्कदैन, सदा भाइ-भाइको रुहानी प्रेम रहन्छ तब बाबालाई प्रत्यक्ष गर्न सक्छौ।

गीत:- मुझको सहारा देने वाले...

ओम् शान्ति। गीत त बच्चाहरूले धेरै पटक सुनेका छन्। बच्चाहरूले बुझेका छन्- हामी आवागमनमा कति धेरै भट्किएका थियौं। ड्रामा प्लान अनुसार एक शरीर छोडेर अर्को लियौं। सुखधाममा आफैले एक शरीर छोड्थ्यौं, अर्को लिन्थ्यौं खुशीसँग। अब बाबाले खुशी सँग शरीर छोड्नको लागि सम्झाइरहनु भएको छ। बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामी आत्मा परमधामबाट आएका हौं, हामी आत्माले यहाँ पार्ट खेल्छौं। पहिला-पहिला आत्मालाई निश्चय हुनु पर्छ, हामी आत्मा अविनाशी हौं। बच्चाहरूलाई सम्झाइएको छ- सहारा दिनेवाला एकै बाबा हुनु हुन्छ। बाबालाई याद गर्नाले धेरै खुशी हुन्छ। यो धेरै बुझ्नु पर्ने कुरा हो। पहिला सबै शान्तिधाममा रहन्छन्, त्यसपछि सुखधाममा आउँछन्। बाबाले तिमीलाई सहारा दिनु हुन्छ। प्यारा बच्चाहरू! तिमी शान्तिधाम, सुखधाम आयो कि आयो। यो त निश्चय छ, हामी आत्मा एक शरीर छोडेर अर्को लिन्छौं। पहिला देखि नै अविनाशी पार्ट मिलेको छ। तिमीले यो ८४ जन्मको पार्ट खेल्नु पर्छ। बाबाले बच्चाहरू सँग नै कुरा गर्नुहुन्छ किनकि यी कुरालाई तिमीहरू सिवाय अरु कसैले जान्दैनन्। यस पुरुषोत्तम संगमयुगमा नै पुरुषोत्तम बर्नाउनको लागि बाबाले मार्ग बताउनु हुन्छ। आत्मालाई कुनै डर हुनु हुँदैन। हामी त धेरै उच्च पद पाउँछौं। तिमीहरूले सबै जन्महरूलाई जानिसकेका छौ। यो हो अन्तिम जन्म। आत्माले सम्झन्छ- हामीलाई सहारा मिलेको छ शान्तिधाम-सुखधाममा जानको लागि, त्यसैले खुशी सँग जानु पर्छ। तर अहिले यो ज्ञान मिलेको छ, आत्मा पतित छ, आत्माको पंख टुटेको छ। मायाले पंख टुटाइदिएको छ त्यसैले फर्केर जान सक्दैनन्। पावन अवश्य बन्नु पर्छ। त्यहाँबाट तल त आइसके तर अब आफै फर्केर जान सक्दैनन्। सबैले पार्ट खेल्नु पर्छ। तिमीहरूले पनि यस्तो सम्झनु पर्छ, हामी धेरै उच्च कुलका हौं। अब हामीलाई फेरि उच्च डिनायस्टीको राज्यभाग्य मिल्छ। फेरि हामी यस शरीरलाई के गर्छौं! हामीलाई नयाँ शरीर त त्यहाँ मिल्नु छ। यसरी आफू सँग कुरा गर। बाबाले आफ्नो पनि परिचय दिनु हुन्छ, रचनाको आदि-मध्य-अन्तको पनि रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। आत्मा नै सतोप्रधान सतो रजो तमोमा आउँछ। अब फेरि आत्म-अभिमानि बन्नु छ। आत्मा नै पवित्र बन्नु छ। बाबाले भन्नु भएको छ- केवल म एकलाई नै याद गर, अरु कसैलाई पनि याद नगर। धन-दौलत, घर, बच्चा आदिमा बुद्धि गयो भने कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्न सक्दैनौ। फेरि पद कम हुन्छ र सजाय पनि खानु पर्ने छ। अब हामी आत्मा फर्किदै छौं। पावन बनेर फर्किनु छ। बाबा आउनु भएको छ पावन बनाउन। त्यसैले हामीले खुशी सँग बाबालाई किन याद नगर्ने, जसबाट हाम्रो विकर्म विनाश हुन सकोस्। स्वयं याद गरेको छ भने अरूलाई पनि भन्दा तीर लाग्छ। यसलाई विचार सागर मन्थन भनिन्छ। सबै विचार सागर मन्थन राम्रो हुन्छ किनकि बुद्धि राम्रो हुन्छ, स्वच्छ हुन्छ। भक्ति पनि त्यस समयमा हुन्छ। गीत छ- राम सुमिर प्रभात मोरे मन... भक्तिमार्गमा त केवल गाउँथे। अहिले बाबाको निर्देशन छ- बिहानै सबै उठेर मलाई याद गर। सत्ययुगमा त रामलाई याद गर्दैनन्। यो सबै ड्रामा बनेको छ। बाबा आएर ज्ञान र भक्तिको रहस्य सम्झाउनु हुन्छ। पहिला तिमीलाई थाहा थिएन त्यसैले पत्थरबुद्धि भनिन्छ। सत्ययुगमा यस्तो भनिदैन। यस समयमा नै भनिन्छ- ईश्वरले तिमी बुद्धिलाई ठीक गरून्। यहाँको गायन भक्तिमार्गमा चल्छ। त्यसैले बाबा बच्चाहरूलाई धेरै प्यारले सम्झाउनु हुन्छ- प्यारा बच्चाहरू! तिमीले म बेहदको बाबालाई भुलिसकेका छौ। तिमीलाई आधा कल्पको लागि मैले नै बेहदको वर्सा दिएको थिएँ। तिमीलाई बेहदको संन्यास मैले नै गराएको थिएँ, मैले नै भनेको थिएँ, यो सारा पुरानो दुनियाँ चिहान बन्दै छ। जो समाप्त हुँदैछ, त्यसलाई तिमी किन याद गर्छौ। मलाई तिमीहरूले बोलाउँछौ नै, बाबा हामीलाई पतित दुनियाँबाट छुटाएर पावन दुनियाँमा

लिए जानुहोस्। पतित दुनियाँमा करोडौं मनुष्यहरू छन्। पावन दुनियाँमा धेरै कम हुन्छन्। त्यसैले कालका पनि काल महाकाललाई बोलाउँछन् नि। भक्तहरूले भगवानलाई बोलाउँछन्- आएर भक्तिको फल दिनुहोस्। हामीले धेरै धक्का खाएका छौं। आधाकल्प देखि बानी परेको छ त्यसैले त्यसलाई छोड्न मेहनत लाग्छ। यो पनि ड्रामामा निश्चित छ। बच्चाहरूले नम्बरवार पुरुषार्थ अनुसार आफ्नो कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्छन्, कल्प पहिला जस्तै फेरि विनाश हुन्छ। अहिले त बस्ने ठाउँ पनि छैन। अन्न छैन, कहाँबाट खाने। अमेरिकामा पनि भन्छन् करोडौं मनुष्य भोकले मर्नेछन्। यो प्राकृतिक प्रकोप त हुनु नै छ। लडाईं लाग्यो भने अन्न कहाँबाट आउँछ? लडाईं पनि धेरै भयानक हुन्छ। जति पनि सामान उनीहरू संगै छ, त्यो सबै निकाल्नेछन्। प्राकृतिक प्रकोपले पनि मदत गर्नेछ। त्यो भन्दा पहिले कर्मातीत अवस्था प्राप्त गर्नु छ। कालोबाट गोरो बन्नु छ। काम चितामा बसेर काला बनिसकेका छौं। अब बाबा धेरै सुन्दर बनाउनु हुन्छ। आत्माहरूको बस्ने ठेगाना त एउटै छ नि। यहाँ आएर पार्ट बजाउँछौं। राम राज्य र रावण राज्यलाई पार गर्छौं।

अहिले बाबाले बताउनु भएको छ- पुरानो दुनियाँको अन्त्य हो, म आउँछु नै अन्त्यमा, जब बच्चाहरूले बोलाउँछन्। पुरानो दुनियाँको विनाश अवश्य हुनु छ। गायन पनि छ- मिरुआ मौत... तर बाबाको श्रीमत्तमा चलेनौं भने त्यो खुशी हुन सक्दैन। अब तिमी बच्चाहरूलाई थाहा छ- हामीले यो शरीर छोडेर अमरपुरीमा जानु छ। तिम्रो नाम नै छ शक्तिदेव शिवशक्ति। फेरि तिमी प्रजापिता ब्रह्माकुमार कुमारी हौं। शिवका त बच्चाहरू हौं फेरि भाइ-बहिनी बन्छौं। प्रजापिता ब्रह्माद्वारा नै रचना रचिन्छ। ब्रह्मालाई ग्रेट-ग्रेट-ग्रेन्ड फादर भनिन्छ। बाबाले आत्माहरूलाई बसेर सम्झाउनु हुन्छ। आत्माले नै शरीरद्वारा सबै काम गर्छ। आत्माको शरीरलाई मार्छन् तब आत्माले भन्छ मैले यस शरीरबाट फलाना आत्माको शरीरलाई मारें। बच्चाहरूले पत्रमा लेख्छन्- म आत्माले शरीरद्वारा यो भूल गरें। मेहनत छ नि। यसमा विचार सागर मन्थन गर्नु छ। पुरुषको लागि धेरै सजिलो छ। बम्बईमा बिहान कति घुम्न फिर्न जान्छन्। तिमीले एकान्तमा विचार सागर मन्थन गर्नु पर्छ। बाबाको महिमा गरिराख। बाबा कमाल छ हजुरको। देहधारीको महिमा गरिदैन। बिदेही उच्च भन्दा उच्च भगवान् हुनु हुन्छ, उहाँले कहिल्यै आफ्नो देह लिनु हुन्न। स्वयंले बताउनु भएको छ- म साधारण तनमा प्रवेश गर्छु। यिनले आफ्नो जन्मलाई जान्दैनन्, तिमीले पनि जान्दैनथ्यौं। अब यिनले मद्वारा जानेका छन् र तिमीले पनि जानिसकेका छौं। यो पनि अभ्यास हो। बाबालाई याद गर्नाले तिमीलाई धेरै खुशी हुन्छ। जब आफूलाई आत्मा निश्चय गर्छौं, तब आत्मालाई नै देखिरहने छौं। फेरि विकारको कुनै पनि कुरा उठ्न सक्दैन। बाबा भन्नुहुन्छ- अशरीरी भव। फेरि विकारी ख्याल उठ्छ नै किन? शरीरलाई देख्नले गिन्छन्। देख्नु छ आत्मालाई। हामी आत्मा हौं, हामीले यो पार्ट खेलेका हौं। अहिले बाबाले भन्नु भएको छ- अशरीरी भव। मलाई याद गरौं भने पाप काटिन्छ र यादको यात्रामा रहनाले कमाई जम्मा हुन्छ। बिहानको समय धेरै राम्रो छ। केवल बाबा सिवाय अरु कसैलाई हेर्दै नहेर। बाँकी यस लक्ष्मी-नारायण हो लक्ष्य उद्देश्य। मनमनाभव, मध्याजी भव- यसको अर्थ कसैले बुझेका छैनन्।

तिमीले सम्झाउन सक्छौं- भक्ति हो नै प्रवृत्ति मार्गको लागि। ती निवृत्ति मार्गवाला जंगलमा के भक्ति गर्छन्। पहिले त ती पनि सतोप्रधान थिए, त्यस समयमा उनीहरूलाई सबै कुरा जंगलमा पुग्दथ्यो। अहिले त हेर कुटीहरू खाली छन् किनकि तमोप्रधान बन्नाले उनीहरूको पासमा केही पनि पुग्दैन। भक्तहरूको श्रद्धा रहेको छैन। त्यसैले अहिले धन्दामा लागेका छन्। करोडपति, पदमपति छन्। अब यो त सबै समाप्त हुनु छ। यस्तो होइन- यस सुनबाट कुनै भवन आदि बन्छन्। त्यहाँ त सबै कुरा नयाँ हुन्छन्। अन्न पनि नयाँ, दुनियाँमा फस्टक्लास चीज हुन्छन्। अहिले त जमिन जीर्ण छ, जसमा अन्न पनि पूरा निकिलदैन। त्यहाँ त सारा जमिन पनि तिम्रो, सागर पनि तिम्रो रहन्छ। त्यहाँ कति शुद्ध भोजन खान्छौं, यहाँ त हेर जनावरलाई पनि पकाएर खान्छन्, त्यहाँ त यस्तो कुरा नै हुँदैन। त्यसैले तिमी बच्चाहरूले बाबालाई धेरै धन्यवाद दिनु पर्छ। तिमीले बाबालाई चिनेका छौं र फेरि अरूलाई पनि बताउँछौं, बाबाले भन्नु भएको छ- म साधारण वृद्ध तनमा, यिनको पनि वानप्रस्थ अवस्थामा प्रवेश गर्छु। वानप्रस्थ अवस्थामा नै फर्केर जानु छ, यो पनि काइदा हो। भक्तिमा पनि यही चलन चल्छ। यी सबै हुन धारण गर्नु पर्ने कुरा। कोही त राम्ररी नोट गरेर, धारण गरेर अरूलाई पनि सुनाउँछन्। सुन्नाले धेरै आनन्द आउँछ किनकि अहिले सहारा मिलेको छ।

तिमीलाई थाहा छ- हरेक आत्मा भृकुटीको तख्तमा विराजमान छ। आत्माको लागि नै भनिन्छ- भृकुटीको बीचमा चम्किन्छ अजब सितारा। यस्तो भन्दैनन्- परमपिता परमात्मा शिव चम्किन्छ। आत्मा चम्किरहेको छ। आत्मा

भाइ-भाइ हुन् तब त भनिन्छ हिन्दुस्थानी, पाकिस्तानी, बौद्धी सबै भाइ-भाइ हुन्। तर भाइको अर्थ बझ्दैँन। तिमी आपसमा कति प्रेम हुनु पर्छ। सत्ययुगमा जनावरको पनि आपसमा प्रेम हुन्छ। तिमी भाइ-भाइ हो त्यसैले कति प्रेम हुनु पर्छ। तर देह-अभिमान आउनाले एक अर्का सँग धेरै दिक्क हुन्छन्। फेरि एक अर्काको ग्लानि गर्छन्। यस समयमा त तिमी बच्चाहरू आपसमा धेरै क्षीरखण्ड भएर चल्नु पर्छ। यस समयमा तिमीले जुन यो पुरुषार्थ गर्छौ, त्यसै अनुसार २१ जन्म क्षीरखण्ड भएर चल्छौ। यदि कुनै उल्टो अक्षर मुखबाट निस्कियो भने तुरुन्तै भन्नु पर्छ- आइ एम सरी किनकि हामीलाई बाबाको आज्ञा छ- धेरै मीठो भएर रहनु पर्छ। जसले आज्ञा मान्दैन उसलाई भनिन्छ- ईश्वरको अवज्ञाकारी। कहिल्यै पनि कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। बाँकी बाबा जान्नुहुन्छ- सिपाहीको नोकरी छ भने सत्य प्रकट गराउनको लागि कसैलाई पिट्नु पनि पर्छ। सेनाहरूले लडाईं पनि गर्नु पर्छ। केवल आफूलाई आत्मा सम्झेर म एकलाई याद गर्यौ भने बेडा पार हुन्छ। यस पुरानो दुनियाँलाई के हेर्नु छ, हामीले त नयाँ दुनियाँलाई हेर्नु छ। अब त श्रीमत अनुसार नयाँ दुनियाँ स्थापना भइरहेको छ, यसमा आशीर्वादको कुनै कुरा छैन। शिक्षकले कहिल्यै आशीर्वाद दिँदैनन्, शिक्षकले त पढाउँछन्। जति जसले पढ्छन्, धारण गर्छन्, त्यति उच्च पद पाउँछन्। यसमा पनि यस्तै हो। आफ्नो रजिस्टर आफैँले हेर्नु छ- म कसरी चल्छु? कोही त धेरै मीठो भएर चल्छन्। हर कुरामा राजी रहन्छन्। बाबाले भन्नु भएको छ- तिमी आपसमा छलफल (कचहरी) गर कुनै भूल त हुँदैन? तर छलफल गर्नेहरूले सम्झिनु पर्छ- हामी आत्मा हौं, हामी आफ्ना भाइ सँग सोध्छौं- यस शरीरद्वारा कुनै भूल त भएको छैन? कसैलाई दुःख त दिएको छैन? बाबाले कहिल्यै दुःख दिनु हुन्न। बाबाले त सुखधामको मालिक बनाउनु हुन्छ। बाबा हुनु हुन्छ नै दुःख हर्ता सुख कर्ता। त्यसैले तिमीहरूले पनि सबैलाई सुख दिनु छ। कहिल्यै पनि उल्टो-सुल्टो बोल्नु हुँदैन। कहिल्यै पनि कानून आफ्नो हातमा लिनु हुँदैन। तिमी काम हो रिपोर्ट गर्नु। धेरै मीठो बन्नु छ। जति मीठो बन्छौ त्यति बाबालाई प्रत्यक्ष गर्नेछौ। बाबा प्यारका सागर हुनु हुन्छ, तिमीले पनि प्यारले सम्झायौ भने तिमी विजय हुन्छ। बाबा भन्नुहुन्छ- मेरा प्यारा बच्चाहरू! कहिल्यै कसैलाई दुःख नदिनु। यस्ता धेरै छन्, जसले उल्टो सुल्टो भूल गर्छन्। कुरा लगाउनु, रीस गर्नु, उडाउनु... यो पनि विकर्म हो नि।

बाबा भन्नुहुन्छ- जो राम्रो बफादार, सेवाधारी बच्चा छ, मलाई ऊ अवश्य प्यारो लाग्छ, उसलाई स्नेह (पुचकार) पनि दिन्छु। अरूलाई दिन्न। फेरि भन्छन् यसलाई त खातिरी हुन्छ। यो ठूलो व्यक्ति हो। यसरी धेरै नौकसान गर्छन्। उल्टो-सुल्टो काम गरेर दोष लगाउँछन्। समाचार आउँछ- फलानाले बिँडी-चुरोट छोड्दैन... बाबा भन्नुहुन्छ, उनलाई पनि सम्झाउनु पर्छ- तपाईंले योगबलबाट विश्वलाई पावन बनाउन सक्नु हुन्छ भने के यो छोड्ने सक्नु हुन्न? बाबालाई याद गर्नुहोस्। बाबा अविनाशी सर्जन हुनु हुन्छ। यस्तो औषधी दिनु हुन्छ जसले सबै दुःख दूर हुन्छन्। अच्छा-

मीठे-मीठे सिकीलधे बच्चाहरूप्रति माता-पिता बापदादाको याद-प्यार एवं गुडमर्निङ्ग। रूहानी बाबाको रूहानी बच्चाहरूलाई नमस्ते, रूहानी बच्चाहरूको रूहानी बाबालाई गुडमर्निङ्ग, नमस्ते।

धारणाको लागि मुख्य सार:-

१) देह-अभिमानमा आएर एक अर्काको दिक्क पार्नु हुँदैन, हर कुरामा प्रसन्न रहनु छ। कहिल्यै पनि निन्दा, ईर्ष्या, ठट्टा गर्नु हुँदैन। कसैलाई दुःख दिनु हुँदैन। आपसमा धेरै मीठो, क्षीरखण्ड भएर रहनु छ।

२) बिहान सबैरै उठेर प्रेमले बाबालाई याद गर्नु छ। आफू सँग आफैँले कुरा गर्नु छ। विचार सागर मन्थन गर्दै बाबालाई धन्यवाद दिनु पर्छ।

वरदान:- दिल र दिमाग दुवैको सन्तुलन द्वारा सेवा गर्ने सदा सफलतामूर्त भव
धेरै पटक बच्चाहरूले सेवामा केवल दिमागको प्रयोग गर्छन्, तर दिल र दिमाग दुवै मिलाएर सेवा गरेमा सफलतामूर्त बन्छौ। जसले केवल दिमागद्वारा गर्छन् उनीहरूलाई दिमागमा थोरै समय बाबाको याद रहन्छ- हो, बाबा नै गराउनेवाला हुनु हुन्छ तर केही समयपछि फेरि मैपन आउँछ। जसले दिलबाट गर्छन् उनीहरूको दिलमा बाबाको याद सदा रहन्छ। फल प्राप्त हुन्छ नै दिलबाट सेवा गर्नेलाई। यदि दुवैको सन्तुलन भयो भने सदा सफलता मिल्छ।

स्लोगन:- बेहदमा रह्यौ भने हदका कुरा स्वतः समाप्त हुन्छ।

ब्रह्मा बाबा समान बन्नको लागि विशेष पुरुषार्थः –

जसरी ब्रह्मा बाबाले मास्टर ज्ञान सूर्य बनेर ज्ञानको लाइटद्वारा, साथ-साथै योगको किरणहरूको माइटद्वारा हरेक आत्माको संस्कार रूपी कीटाणुलाई नाश गर्ने कर्तव्य गर्नु भयो। त्यसैगरी तिमी बच्चाहरूको मस्तिष्कद्वारा हिँडा-डुल्दा लाईटको गोला नजर आओस् र चलनद्वारा, वाणीद्वारा ज्ञान रूपी माइटको गोला नजर आओस् अर्थात् बीज नजर आओस्। मास्टर बीजरूप, लाईट र माइटको गोला बन तब साक्षात् वा साक्षात्कारमूर्त बन्न सक्छौ।